

תת"ע 18124/11/16 - מדינת ישראל נגד עיסא סאיג

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 מאי 2017

תת"ע 18124-11-16 ישראל נ' עיסא סאיג

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

עיסא סאיג

הנאשם

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הוא נהג ברכב ברחוב הירקון בתל אביב וכי, עפ"י הטענה, בעת שהרכב היה בתנועה השתמש הנאשם בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו במובן זה שאמנם הודה בנהיגה ברכב במקום ובזמן וגם הודה בשימוש בטלפון, אך טען כי עשה את השימוש בטלפון בעת אשר בה מכוניתו היתה במצב של עמידה מוחלטת לדבריו. ("את השימוש עשיתי בטלפון כשאני בעמידה מוחלטת").

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד בדיון ההוכחות השוטר מר דניס וולניקוב (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העידו בדיון ההוכחות שניים: הנאשם, מר עיסא סאיג (ע.ה. 1), ואחיו של הנאשם, מר סיאג סיאג (ע.ה. 2).

לאחר שנתתי את דעתי לראיה, לעדויות ולתוכן סיכומי הצדדים, ואף לאחר שגם לקחתי בחשבון כי עדות יחידה מטעם התביעה מצויה בפני בתיק זה, מסקנתי היא שהתביעה עמדה כנדרש בנטל הוכחת כל יסודות העבירה באירוע זה וכי לפיכך דין הנאשם להרשעה.

ואלה הם נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

ראשית ייאמר מטבע הדברים כי נקודת המחלוקת בתיק זה הינה האם השימוש שעשה הנאשם בטלפון הנייד (שהרי הודה הוא כבר בישיבת ההקראה שהוא עשה שימוש בטלפון הנייד) נעשה כטענת הנאשם בעת שמכוניתו מצויה היתה בעמידה מוחלטת, או כטענת השוטר בעת שמכוניתו של הנאשם מצויה היתה בתנועה.

ובמילים אחרות: לכשהודה הנאשם בישיבת ההקראה כי עשה שימוש בטלפון הנייד, ולכשהוברר גם במהלך דיון ההוכחות

כי הן השוטר תיאר שהנאשם נצפה על ידו עושה שימוש בטלפון (לגירסת השוטר אחז הנאשם במכשיר הטלפון בידו הימנית בגובה הפנים ואצבעו של הנאשם זזה על המסך) , והן הנאשם עצמו תיאר בעדותו כי עשה שימוש כאמור בטלפון הנייד (לגירסת הנאשם הוא פתח את הטלפון באמצעות קוד עם האצבע שלו), זוהי המחלוקת .

רוצה לומר בקשר עם המחלוקת שהתגלתה במהלך דיון ההוכחות - איזה שימוש בדיוק נעשה במכשיר - בין אם זה לנוכח קבלת מייל (דואר אלקטרוני) כפי שנרשם על ידי השוטר בדו"ח כתגובה ששמע לדבריו מפי הנאשם עצמו על אתר, ובין אם היה זה לצורך שרטוט קוד פתיחה בהחלקת האצבע על המכשיר כגירסת הנאשם בבית המשפט - אזי כך או כך - מסתבר שהשוטר ראה נכון והיה בעל תצפית טובה אל תוך רכבו של הנאשם אשר פעל אליבא דכל הדעות עם אצבע במסך הטלפון הנייד שלו ובכך עשה "שימוש" בטלפון הנייד שלו.

רכיב עשיית "השימוש" בטלפון הוכח לפיכך בתיק זה.

אגב , בשים לב לסתירה שנמצאה בין עדות הנאשם לעדות אחיו בכך שאחיו של הנאשם אישר שהנאשם גם אחז אגב כך במכשיר הטלפון (גם כגירסת השוטר למעשה, בה אני נותן אמון) , אזי ממילא נוספת לכך גם אחיזת הטלפון, וככזו, ולפי הדין והפסיקה (ראה נוסח התקנה, וראה גם עפ"י ירושלים 58780-05-16 "ברוך בן יוסף נ. מד"י") אפילו די בכך (באחיזה) כדי לגבש את היסוד המדובר של העבירה.

הנה כי כן , היה אם כך ללא ספק "שימוש".

ובאשר לשאלה האם "השימוש" היה במהלך תנועת הרכב (כגירסת השוטר) או שמא במהלך עמידת הרכב ברמזור אדום (כגירסת עדי ההגנה) מוצא אני, עפ"י סימני האמת בעדויות שנשמעו בפני, ובכל הכבוד לנאשם ולאחיו , ליתן אמון בגירסתו של השוטר.

ואסביר:

השוטר תיאר נסיעת רכב הנאשם בנתיב הימני לכיוון צפון.

הנאשם אישר כי זה אכן היה הנתיב בו היתה מכוניתו וגם אישר כי היה זה לכיוון צפון.

השוטר שב ועמד על כך כי רכב הנאשם היה בתנועה.

השוטר תיאר כי הוא עצמו היה על אופנוע מימין לרכב הנאשם ובאותו כיוון נסיעה.

בתגובתו של הנאשם על אתר אין למצוא כל אמירה כי רכבו היה בעמידה.

כל שמצוי בתגובת הנאשם כנהג הוא: " אני קיבלתי מייל, לא דיברתי".

הנאשם בחר שלא לחקור בבית המשפט את השוטר אודות כך שאין למצוא בתגובה שנרשמה על אתר כל איזכור טענתו המרכזית בתיק זה והיא שהרכב שלו, לשיטתו, היה במצב של עמידה ברמזור.

ניתן היה לצפות ממי שכך טוען טענה כה חשובה מבחינתו, כי יאמר זאת לשוטר על אתר, אך כאמור אין למצוא תגובה מסוג זה מפי הנאשם על אתר.

זאת ועוד : הנאשם תיאר בעדותו בבית המשפט כי בצד ימין היה שול של כחצי מטר (עדותו בעמ' 4 שורה 4 לפרוטוקול).

הנאשם אישר כי השוטר " הגיע אלינו מצד ימין מהשוליים" (עדות הנאשם בעמ' 4 שורה 3 לפרוטוקול).

במילים אחרות : טענתו של הנאשם מאוחר יותר במהלך הדיון בבית המשפט על כי כביכול לא יכול היה השוטר להגיע מימין ולראות את אשר ראה, היא טענה שאיננה יכולה להתקבל, וזאת בהינתן אפילו פרטי עדותו של הנאשם עצמו.

הנאשם גם אישר כי הוא לא ראה את השוטר אלא לראשונה רק כאשר השוטר הגיע מימינו. (" לא ראיתי אותו. הוא בא מצד ימין...") (עדות הנאשם בעמ' 4 שורה 20 לפרוטוקול).

בין עדות הנאשם לעדות לאחיו התגלתה גם כאמור ובכל הכבוד סתירה מהותית בקשר עם נושא אחיזת מכשיר הטלפון ע"י הנאשם.

בעוד שהנאשם חזר וטען בעדותו כי הוא לא אחז במכשיר הטלפון אגב כך שעסק הוא לדבריו בהזזת אצבעו על המכשיר, אלא טען שהמכשיר היה דבוק למקומו, העיד מנגד אחיו של הנאשם כי הנאשם אחז את המכשיר (ובכך חיזק האח את גירסת השוטר בפרשה זו וחיזק את דבר תצפיתו הקרובה והטובה של השוטר ופרטי גירסת השוטר).

סתירה זו בין עדות הנאשם לאחיו מקשה עלי, בכל הכבוד, ליתן אמון בגירסת הנאשם בפרשה זו.

זאת ועוד : במהלך עדותו של הנאשם ואחיו התקשתי להשתחרר מן הרושם (ושוב, בכל הכבוד וההערכה לנאשם ואחיו הנכבדים) כי האופן שבו (אולי מבלי משים) מתארים הם את השתלשלות העינינים, מלמד כי עצירת הרכב נעשתה בעקבות הוראת השוטר ולא לפני כן.

כך למשל העיד הנאשם ותיאר נושא העיתוי :

"...ופתחתי את הטלפון השוטר עצר אותנו בצד. הגיע אלינו מצד ימין מהשוליים". (ההדגשה איננה במקור). (עמ' 4 שורות 2-3 לפרוטוקול).

בכל הכבוד, תמיהה אף עלתה מעדות האח (ע.ה.2) עת מחד גיסא ציין הוא כי השוטר הורה לעצור בצד, אך מאידך, לשיטת האח, הם כבר עמדו "בנטיה של חניה". (עמ' 8 שורות 4-6 לפרוטוקול).

השוטר עשה עלי רושם ענייני ומהימן בדרך עדותו.

בהינתן שמנגד ניכר, בכל הכבוד, כי נמצאו אצל הנאשם ואחיו סתירות ותמיהות בעדויותיהם (לרבות עניין אחיזת המכשיר בידי הנאשם), מוצא אני להסתמך על עדות השוטר וזאת גם באשר לפרט העובדתי של תנועת הרכב בעיתוי שבו נצפתה העבירה.

אני סבור כי אולי בעיניהם הסובייקטיביות של הנאשם ואחיו הבאת רכבם לכלל עצירה מלאה באה טרם השימוש בטלפון ע"י הנהג, אך בעיניו האובייקטיביות לשיטתי של השוטר, הנאשם עצר את רכבו רק אחרי שהחל כבר השימוש במכשיר בידי הנאשם וכך אירע.

לאור כל המפורט לעיל, ובהסתמך על עדות השוטר אשר אותה מצאתי כאמור כברת הסתמכות בכל פרטיה (הן לגבי צורת השימוש שאומתה גם בעדויות עדי ההגנה והן לגבי עיתוי השימוש אגב תנועת הרכב) מסקנתי היא כי הוכחו כדבעי כל יסודות העבירה בתיק זה.

הנאשם מורשע לפיכך במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 03 מאי 2017, במעמד הצדדים